

GREENPEACE

Magazín
P O D Z Í M 2 0 0 1

30 let

Greenpeace

v akcích a obrazech

...Objevili jsme jedno tulení mládě asi dvacet stop před hrůzou šarlatově rudou přídí lodě Arctic Endeavour. Stojíme u něj zády k lodi a lovcům. Jeden z nich na nás křičí: „Měli byste sebou hejbnout, hoši, kapitán se nebude dvakrát rozmejšlet a rozdrťí vás i s tím ledem.“ Bob zařval: „Řekni tomu starýmu hajzlovi, že si může dělat co chce, my se odsad nehnem.“ Loď se pohne vpřed. Cítíme, jak se k nám přibližuje. Led se chvěje a praská. Kvádry ledu se hrnou před přídí a tlačí nám na nohy. Člen posádky křičí: „Zastavte kapitáne, ty pitomý hovada se nechtěj hnout.“ Loď se pomalu zastaví, pět stop za námi. Zvednu mládě a nesu ho do bezpečí. Předě mnou stojí uniformovaný příslušník státní správy pro rybolov a blokuje mi cestu. Vytahuje z kapsy jakási lejstra a začíná mi předčítat doplňky zákona na ochranu tuleňů. Prohlašuje, že přemísťování tuleňů je přestupek proti federálnímu zákonu. Přesto mi nezbyvá jiná možnost - nedbám zákona a nesu tuleně do bezpečí...

zleva Paul Watson a Bob Hunter
kampaň proti komerčnímu lovu
tuleních mláďat, New Foundland,
březen 1976

30 věcí, které můžete udělat pro záchranu Země

1. Minimalizujte užívání jednorázových plastových výrobků, jako jsou láhve, kelímky, tácky a příbory.
2. Tříděte odpad. Pokud v místě vašeho bydliště nejsou kontejnery na tříděný odpad, požádejte své zastupitele, aby to změnili.
3. Kupujte potraviny z ekologického zemědělství, dávejte přednost místním a domácím potravinám před dovozem.
4. Minimalizujte užívání jednorázových papírových výrobků, jako jsou ubrousky, kelímky a tácky.
5. Vyhněte se produktům z PVC (označeným písmenem V nebo číslicí 3 v trojúhelníku).
6. Kupujte pokud možno úsporné spotřebiče a kompaktní zářivky místo obyčejných žárovek.
7. Jezděte více na kole, dávejte přednost veřejné dopravě před jízdou autem.
8. Pošlete dopis místním médiím a upozorněte je na nejdůležitější místní ekologické problémy.
9. Napište výrobcům vašich oblíbených nápojů, aby používali vratné lahve.
10. Připojte se k práci Greenpeace. Staňte se našimi příznivci, kteří jsou o práci organizace pravidelně informováni.
11. Zasadte strom.
12. Zamyslete se nad možnostmi, jak získávat „zelenou“ energii (solární ohřev vody, obnovitelné zdroje).
13. Podepište petici za vytvoření celosvětové rezervace pro velryby, viz. www.greenpeace.cz.
14. Užívejte našeho „Průvodce spotřebitelem“, abyste se vyhnuli geneticky manipulovaným potravinám, viz. www.greenpeace.cz.
15. Jdete-li nakupovat, noste si vlastní tašku.
16. Kupujte recyklované výrobky.
17. Užívejte „ekologické“ (přírodě přátelské) mycí a čisticí prostředky.
18. Zapojte se do sítě spotřebitelů „Gen-network“, kteří odmítají geneticky manipulované potraviny, viz. www.greenpeace.cz.
19. Investujete-li své peníze, čas nebo energii, vybírejte si pouze sociálně a ekologicky zodpovědné firmy a společnosti.
20. Jestliže kupujete dřevo, snažte se získat takové, které je certifikováno Radou pro trvale udržitelné hospodaření v lesích FSC (Forest Stewardship Council).
21. Jestliže kupujete papír, dávejte přednost recyklovanému nebo žádejte papír nebělený chlórem.
22. Snižujte spotřebu, používejte znovu, recyklujte.
23. Žádejte vládu, aby podpořila mezinárodní dohody o ochraně životního prostředí, jako jsou Kjótský protokol a Dohodu o toxických látkách POPs.
24. Vyhněte se zbytečnému používání pesticidů a dalších chemikálií ve vašem domě i na zahradě.
25. Požádejte vedení nejbližšího supermarketu, aby neprodávali geneticky manipulované potraviny.
26. Vyhněte se kupování výrobků, které jsou baleny do zbytečně mnoha obalů.
27. Ručníky a pleny užívejte raději látkové než papírové.
28. Vyhněte se spalování vašeho domovního odpadu - mohou při tom vznikat nebezpečné chemikálie jako například dioxin.
29. Při delších cestách (pokud je to možné) užívejte vlaky spíše než autobusy, a ty zase raději než letadla.
30. Zůstaňte s námi ve spojení, sledujte pravidelně internetové stránky Greenpeace: www.greenpeace.cz

Bojovníci duhy

4

V Á C L A V V A Š K Ů

Dne 15. září 1971 vyplula z kanadského Vancouveru stará rybářská loď Phyllis Cormack a zamířila k souostroví Aleuty blízko Aljašky. Tato výprava dala vzniknout jedné z nejznámějších ekologických organizací na světě.

Masakry tuleních mláďat 6

Tisíce tuleních mláďat bylo v 70. letech zabíjeno pro svou bělostnou kožešinu. Greenpeace se rozhodlo vystavit tato jatka „září reflektorů“. Veřejné mínění si nakonec vymohlo změnu: Zákaz dovozu kožešin z tuleních mláďat do Evropy.

Výroční zpráva Greenpeace 8

Českou pobočku Greenpeace dnes finančně podporuje více než 13 tisíc příznivců. Přijali jsme ambiciózní plán: stát se již příští rok zcela finančně nezávislími na naší mateřské organizaci Greenpeace International.

Jaderný odpad
na dně moří

11

Málokdo dnes ví, že ještě v 80. letech se některé evropské země zbavovaly svého jaderného odpadu potápěním do moře. Když Greenpeace získalo informace, že bude potopeno i vyhořelé palivo z atomové ponorky, pustilo se do nerovného boje...

Foto Greenpeace / Roger Grace

Greenpeace bylo od samého začátku ovlivněno několika významnými myšlenkovými podněty: indiánskou legendou o Bojovnících duhy, kvakerským pořevědčením, že zlu je možno zabránit tím, že o něm přineseme svědectví, a osobní praktickou zkušeností, že televizí odchovanou veřejnost je možno oslovit zase jen skrze média. Zlé jazyky tvrdí, že Greenpeace vynalezlo způsob, jak z poněkud nudné ochrany přírody udělat akční film.

Milí čtenáři,

Dne 15. září to bude přesně 30 let, kdy si dvanáct odhodlaných mužů pronajalo otlučenou loď a plavilo se s ní k ostrovu Amchitka nedaleko Aljašky, kde americká vláda dělala jaderné pokusy. Aktivisté tam chtěli protestovat proti atomovému výbuchu Cannikin. Zvolili si název, který vyjadřoval zájem o přírodu i jejich touhu zbavit svět jaderné hrozby: Greenpeace (zelený mír).

Zpočátku se Greenpeace stavělo jen proti zkouškám atomových zbraní. Kampaň na záchranu velryb začala až v roce 1975, kdy se ukázalo, že populace některých druhů kytovců stojí na pokraji úplného vyhubení. Tehdy se aktivisté rozhodli chránit velryby před lovci tím, že se svými vlastními těly postaví do cesty namířeným harpunám. Tato nenásilná metoda se později stala hlavní taktikou Greenpeace.

Následovaly kampaně proti vybíjení tuleních mláďat, potápění atomového odpadu do moře, kácení deštných pralesů, atomovým pokusům v Tichomoří a vypouštění toxických látek do vody a ovzduší. Hnutí se rozrůstalo. Skupiny, jež samy sebe nazývaly Greenpeace, vznikaly po celém světě. V roce 1979 se skupiny Greenpeace z Austrálie, Kanady, Francie, Holandska, Nového Zélandu, Velké Británie a USA spojily a založily mezinárodní organizaci Greenpeace International.

Kampaně Greenpeace měly od samého začátku jeden společný cíl: uchovat životní prostředí, ve kterém by všechny živé bytosti mohly žít v souladu s přírodou, aniž by někdo uměle a nepřírozeně ohrožoval jejich zdraví či život. Proto aktivisté Greenpeace šplhali na komíny, kormidlovali své nafukovací čluny pod nebezpečnými výpustěmi, ucpávali potrubí, umísťovali znaky radioaktivního nebezpečí na ponorky a reaktory, stavěli se mezi harpunu a velrybu, snášeli mokro, hlad a strach, snášeli zatýkáni, bití i věznění. Právě těmito akcemi se Greenpeace proslavilo: Vynalezlo způsob, jak připoutat pozornost lidí na poškozování životního prostředí. Nenásilné přímé akce se při tom staly jednou z hlavních strategií.

Ale proč to všechno vlastně říkám? V žádném případě ne proto, že bychom chtěli nějak naduté oslavovat úspěchy. Je nám až příliš jasné, že ty největší zápasy má Greenpeace pravděpodobně teprve před sebou, a to zejména v souvislosti s problémem klimatických změn. Protože ale často dostáváme dopisy čtenářů, kteří si přejí vědět, „jak to bylo“, rozhodli jsme toto číslo přece jen věnovat historii. Tedy, něco jako „Greenpeace v akcích a obrazech“. Příjemné čtení.

Barevný podzim za Greenpeace přeje

Václav Vašků

Magazín

GREENPEACE

časopis pro ochranu přírody a životního prostředí

Číslo 3 (podzim), VIII. ročník, září 2000

Vydává: Greenpeace Česká republika

Adresa redakce:

Českomalínská 27

tel.: 02/2431 9667

fax: 02/311 22 89

e-mail: vvasku@cz.greenpeace.org

internet: www.greenpeace.cz

Šéfredaktor: Václav Vašků

Redakční rada: Ing. Jiří Tutter, Dr. Čestmír Hrdinka, Hana Vosmiková, MUDr. Miroslav Šuta, Jakub Kašpar, Jan Wunsch, Jana Müllerová, Jitka Maudrová, Katka Pařízková

Grafická úprava: Tomáš Jelínek

Tisk: Studio Vavřinec

Registrováno MK ČR 6616

ISSN 1211 8168

Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím

pošt Praha, čj. NP 2417/1993 ze dne 14. 12. 1993

Tištěno na 100 % recyklovaném,
chlodem neběleném papíře

Bojovníci duhy

Dne 15. září 1971 vyplula z kanadského Vancouveru stará rybářská loď Phyllis Cormack a zamířila k souostroví Aleuty blízko Aljašky. Dvanáct mužů na palubě chtělo protestovat proti pokusnému atomovému výbuchu, který tam chtěli provést Američané. Jeden z nich, Bob Hunter, si vzal s sebou knihu starých indiánských legend s názvem Bojovníci duhy (Warriors of the Rainbow). Kniha obsahovala i 200 let staré proroctví indiánské stařenky z kmene Cree, v němž se mj. praví: „Až Země bude zpustlá, řeky otrávené, moře zčerná a ptáci začnou padat z nebe, pak v poslední chvíli Indián znovu získá svého ducha, spojí se s bílým mužem a naučí ho cítit Zemi. Společně povstanou proti ničení a stanou se Bojovníky duhy...“ Tato kniha změnila posádce život a dala vzniknout jedné z nejznámějších ekologických organizací na světě.

Foto Greenpeace / Keziere

„...Nemyslíme si, že jsme radikálové. Jsme konzervativci, kteří trvají na zachování životního prostředí pro svoje děti a budoucí generace lidstva...“
(z historicky první zprávy Greenpeace pro rádio CBS, 16. září 1971)

Foto Greenpeace / Keziere

Foto Greenpeace / Keziere

PŘINÁŠET SVĚDECTVÍ/ Práce Greenpeace byla v začátcích silně ovlivněna učením americké křesťanské sekty kvakerů. Aldous Huxley ve svém románu Island napsal, že kvakeri byli „takovými heretiky“, že po vzoru východních náboženství začali věřit ve „vnitřní světlo“ a stali se tak prvními křesťany, kteří protestovali proti otroctví. Podle jejich učení je možné postavit se i velkému zlu, když člověk svou přítomností na daném místě přinese svědectví okolnímu světu. Od té doby Greenpeace „přináší svědectví“ o ničení přírody.

Když se posádka vrátila na pevninu, čekalo ji další překvapení. O protestní plavbě k Aleutským ostrovům informovaly první stránky novin. Greenpeace získalo podporu veřejnosti po celé Kanadě. Americká vláda se po čtyřech měsících rozhodla pokusné jaderné výbuchy v atmosféře ukončit.

TAJEMNÝ RITUÁL/ Loď Phyllis Cormack svého cíle nikdy nedosáhla. Atomová nálož u Aleutských ostrovů byla nakonec odpálena. Avšak na zpáteční cestě čekalo posádku překvapení. Nejdříve se k lodi přiblížila velryba a dlouho ji sledovala. Znamení? Poté loď zakotvila u ostrova Kodiak. Místní indiáni z vesnice Kwakiutl pozvali posádku na slavnostní hostinu. Během tajemného ceremoniálu jim šaman udělil zvláštní posvátné pomazání.

Foto Greenpeace / Keziere

Za svobodu velryb

Jednatého sedmého června 1975. Loď Phyllis Cormack již několik dní sleduje sovětskou tovární loď Dalnyj Vostok. Obě lodi se nalézají v Tichém oceánu, asi 80 kilometrů od pobřeží Kalifornie. Velrybí krev proudí z odpadní roury těchto plujících jatek. Poblíž je malé stádo vorvaňů. Velrybářská loď se je snaží dostihnout. V té chvíli se na vodě objevují nafukovací čluny Greenpeace. První z nich, v němž sedí Robert Hunter a Čech Jiří Korotva, se již blíží ke stádu. Vtom zazní výbuch. Harpuna těsně míjí hlavu Jiřího Korotvy a zabodává se do vorvaně. Další výbuch. Nálož harpuny detonuje přímo v těle zvířete. Filmový záznam této historicky první akce na záchranu velryb obletí svět. „Poprvé v dějinách byli lidé ochotni nasadit své vlastní životy pro život velryb,“ píše New York Times.

Foto Greenpeace / Weyler

PRVNÍ STŘETNUTÍ/ Historicky první akce na záchranu velryb v dějinách. Sovětská loď Dalnyj Vostok právě táhla na palubu uloveného vorvaně.

Foto Greenpeace / Cunningham

ILEGÁLNÍ LOV/ První výprava vedoucí k přímému střetu s velrybáři měla ohromný úspěch. Během následujících dvou let vznikaly skupiny nazývané se Greenpeace po celém světě. V roce 1986 vstoupilo v platnost celosvětové moratorium na komerční lov velryb. Sovětský svaz zastavil lov velryb v roce 1987. Norsko a Japonsko se sice k moratoriu přihlásily, ale později svůj závazek odvolaly a loví velryby dodnes. Greenpeace považuje tento lov za ilegální a stále se snaží masakrům velryb zabránit.

Foto Rex Weyler

SVOBODU VELRYBÁM/ Klíčovou osobou v boji Greenpeace proti masakrování velryb se stal psycholog Paul Spong z Nového Zélandu. Stalo se tak poté, co ho propustili z vancouverského oceanária, kde vykonával vědeckou práci, protože veřejně prohlásil, že kosatka žijící zde v zajetí „žádala o propuštění na svobodu“.

Foto Greenpeace / Rex Weyler

NAVÁZAT KONTAKT/ Než Greenpeace vypluli ke svému prvnímu střetnutí s velrybáři, poskytli jim Dr. John Lilly (expert na komunikaci s delfiny) mnoho rad o tom, jak navázat s velrybami kontakt. Loď Phyllis Cormack byla vybavena podvodními mikrofony a hydrofony, což členům posádky umožnilo přehrávat velrybám hudbu a sledovat jejich reakce. Spolu s odborníky na zvukovou techniku bylo na lodi i několik hudebníků.

Atomové testy

Jméno Rainbow Warrior (Duhový bojovník) byla nakonec pojmenována i první vlajková loď Greenpeace. Třístěžňová plachetnice o výtlačku 418 tun vstoupila do historie hnutí ochránců přírody jako skutečný symbol. Celkem 7 let se Duhový bojovník účastnil protestů proti francouzským atomovým testům v Tichomoří. Když v létě roku 1985 loď zakotvila v přístavu Auckland na Novém Zélandě, mělo to být jen na pár dní. Ke svému dalšímu plánovanému cíli - jaderné střelnici na atolu Mururoa - však už nikdy nevyplula. Dne 10. července se na lodi konala oslava. Velitel výpravy Stewe Sawyer slavil devětatřicáté narozeniny. Pozdě večer sedělo ještě několik členů posádky v lodní kantýně a popíjeli pivo. Krátce před půlnocí otřásla lodí dvě mohutné exploze a loď se potopila. Jeden člen posádky při tom zahynul. Vyšetřování prokázalo, že bomby nastražili agenti francouzské tajné služby (DGSE). Když skandál vyšel najevo, musel odstoupit nejen šéf francouzské tajné služby admirál Lacoste, ale i ministr obrany Charles Hernu.

Foto Greenpeace / Miller

PUMOVÝ ATENTÁT/ Loď Rainbow Warrior v přístavu Auckland krátce po pumovém atentátu. Greenpeace se stalo první skutečnou obětí ekoterrorismu. Agenti francouzské tajné služby DGSE major Alain Mafart a kapitánka Dominique Prieur, kterým se z Nového Zélandu nepodařilo uprchnout, byli zatčeni a odsouzeni k deseti letům vězení za vraždu Fernanda Pereiry.

Foto archiv

PRVNÍ OBĚŤ/ Portugalský fotograf Fernando Pereira byl na palubě, když loď ořásl první výbuch. Zatímco ostatní na povel kapitána rychle opouštěli potápějící se loď, Fernando pospíchal do své kajuty, aby zachránil naexpozované filmy. To se mu stalo osudným. Ve chvíli, kdy spěšně házel do brašny své nikony, explodovala mu přímo pod nohama druhá bomba.

Masakry tuleních mláďat

Je patnáctého března 1976 - čas na první setkání s lovci tuleních mláďat. Dvě helikoptéry vyrážejí z hlavního tábora, který si členové Greenpeace postavili na ostrově Belle Isle. Z výšky šesti set metrů nad ledem je již viditelná krvavá stopa po lovu. Kvůli zákazu přistání ve vzdálenosti bližší než 800 m od tuleňů (kanadská vláda narychlo přijala zcela nesmyslný zákon na „ochranu tuleňů“, aby Greenpeace zabránila protestovat proti masakrům) se aktivisté musí přiblížit pěšky. Led se jim pohybuje pod nohama. Vzduch je plný zvuků. Zatímco jsou masakrována nařikající mláďata, jejich matky jsou zcela bezmocné. První den protestu zahájil člen Greenpeace Al Johnson tím, že zakryl tulení mláďe vlastním tělem. Lovec s nožem, který chtěl z mláďete stáhnout bělostnou kůži, byl najednou bezmocný. Tato akce se opakovala znovu a znovu. Když nastala noc, helikoptéry odvezly členy Greenpeace zpátky na Belle Isle. Bouře se zhoršila, vítr vanul rychlostí až 160 kilometrů v hodině. Když aktivisté Greenpeace dorazili zpět na základnu, své tábořiště už nenašli. Bouře smetla stany, osobní majetek a veškeré vybavení z ostrova do moře.

Foto Greenpeace / Delefire

Kampaň proti masakru tuleňů na ledových pláních New Foundlandu trvala celkem sedm let. Pak nastal zlom. Byla vyzkoušena metoda protestu, kterou v roce 1976 Greenpeace samo zavrhl. Tulení mláďata byla zachráněna tím, že jejich kožíšek byl „znehodnocen“ neškodnou zelenou barvou. Dne 11. března 1982 poslanci Evropského parlamentu odhlasovali zákaz dovozu tuleních kožíšek do Evropského společenství. (Na snímku aktivista Greenpeace s prvně postiženým tulením mláďetem.)

Foto Greenpeace / Keziere

Jaderný odpad na dně moří

Během akce proti velrybářům si jeden z aktivistů při studování námořní mapy povšiml zvláštní poznámky „odpadní zóna“, kterou bylo označeno místo na moři asi 1000 kilometrů jihozápadně od Velké Británie. Podrobnější vyšetřování ukázalo, že několik evropských zemí se již léta zbavuje svého jaderného odpadu tak, že jej jednoduše potápějí do moře. V červnu 1978 Greenpeace získalo tajnou informaci, že společně s dalším radioaktivním odpadem mají být potopeny i dva kontejnery s vysoce nebezpečným vyhořelým palivem z jaderné ponorky. Tuto práci měla vykonat britská loď Gem. Greenpeace sledovali loď po mnoho dní. Nakonec se rozhodli použít taktiku, která se již tolikrát osvědčila při akcích na záchranu velryb - přiblížit se s člunem k lodi tak, aby vlastním tělem osobně zabránili posádce v potápění sudů.

Tyto nebezpečné akce byly obnoveny v roce 1982, kdy se Greenpeace dozvědělo o plánu potopit 15 000 tun atomového odpadu pocházejícího z Velké Británie, Belgie, Holandska a Švýcarska do moře blízko španělského pobřeží. Odpad měla potopit holandská loď Rijnoborg. Jeden z člunů, který řídil holandský aktivista Gijs Thieme, byl tentokrát dvěma padajícími sudy zasažen. Gijs naštěstí vyvázl jen s lehkým zraněním. Další tři aktivisté Greenpeace se na protest vyšplhali na Rijnoborg a připoutali se k jeřábu na shazování sudů. Po 48 hodinách byli zatčeni, ale holandská vláda již 22. září 1982 oznámila, že potápění jaderného odpadu do moře zastaví.

Fo Greenpeace / Deloffre
Aktivisté Greenpeace vlastním tělem brání shazování sudů s jaderným odpadem z lodi GEM do Atlantického oceánu (1979).

„Snažili jsme se promluvit si s posádkou lodě, která odpad vyhazovala - říct jim, sakra chlapi, co to tady děláte. Vůbec s námi nekomunikovali. Počkali, až se dostali na místo určení a šup, barel přes palubu, chtěli jet domů. A chtěli nám dát taky za vyučenou. Fajn, jestli chcete do člunu barel, tady ho máte. Vteřinu jsem nedával pozor a bylo to. Vylít jsem ze člunu a praštil se hlavou o motor. Ztratil jsem vědomí, ale kamarádi mě naštěstí vytáhli.“ (Gijs Thieme)

Foto Greenpeace / Dave Sims

POTÁPĚNÍ ROPNÝCH PLOŠIN/ Spor o ropnou plošinu Brent Spar vypukl v roce 1995, kdy firma Shell oznámila, že vysloužilé těžební zařízení potopí na dno Atlantského oceánu. Aktivisté Greenpeace tehdy na protest opuštěnou plošinu obsadili. Shell i britská vláda prohlašovali, že potopení plošiny do mořských hlubin je jediná reálná možnost její likvidace. Greenpeace vyjadřovalo pochybnosti a kladlo otázku: Nedá se plošina zlikvidovat lepším způsobem? Brent Spar byl prvním takovým zařízením v Severním moři, které mělo být potopeno do moře. Stovky dalších měly následovat. To Greenpeace považovalo za klíčový bod celého problému. Boykot společnosti Shell nakonec donutil společnost rozřezat a zrecyklovat plošinu na souši. V lednu 1998 firma Shell přiznala, že toto řešení je „přínejmenším stejně dobré nebo ještě lepší, než uložení plošiny do mořských hlubin“. Atlantický oceán, 16. června 1995.

Foto Greenpeace / Steve Morgan

ANTARKTIDA/ Po více než 10 let vedlo Greenpeace kampaň, jejímž cílem bylo uchovat Antarktidu jako poslední část světa, kde se zachovala opravdu divoká příroda. Greenpeace šlo příkladem tím, že v období 1987-1991 provozovalo na Antarktidě svou vlastní ukázkovou vědeckou základnu (World Park Base), která byla navržena tak, aby měla minimální dopad na okolní prostředí. V roce 1991 byl přijat tzv. Madridský protokol o ochraně Antarktidy. Ten mj. zakazuje veškerou těžbu nerostů v Antarktidě na dobu 50 let. Na snímku vykládání zásob z lodi Greenpeace Gondwana na mysu Evans pro přezimování expedice Greenpeace, Antarktida 1989.

Foto Greenpeace / Lorette Darraboom

TOXICKÉ LÁTKY/ Ještě v 80. a 90. letech vypouštěla celá řada velkých průmyslových podniků své odpadní vody plné jedů bez jakéhokoliv čištění přímo do moří a řek. Greenpeace ve snaze upozornit veřejnost na tyto zločinné praktiky, řadu takových výpustí zablokovalo. Na snímku Portman, Španělsko 1986.

Foto Greenpeace / John Meyer

KYSELÉ DEŠTĚ/ Aktivista Greenpeace Robin Heid skáče z komína elektrárny Gavin v Ohio, aby upozornil na vysoké dávky oxidu siřičitého, které elektrárna vypouští do ovzduší. Šlo o jednu z prvních akcí, kterými se Greenpeace snažilo upoutat pozornost veřejnosti na kyselou dešť. Haidův skok měl poetický podtext: elektrárna byla pojmenována po generálu Jamesi Gavinovi, který vedl americké parašutisty za druhé světové války, USA 1984.

Foto Greenpeace / Roger Grace

VLEČNÉ SÍTĚ/ Na začátku 80 let Greenpeace zahájilo kampaň za zákaz vlečných tenatových sítí. Tyto „stěny smrti“ bývaly tehdy dlouhé až 60 kilometrů a zabíjely bez rozdílu vše živé, včetně delfinů a velryb. V roce 1992 se podařilo dosáhnout omezení délky sítí na 2,5 kilometru. Na snímku potápěč Greenpeace osvobozuje vzácný druh severoamerického okouna měsíčníka, který uvízl v japonské síti. Tasmánské moře 1990.

Foto Greenpeace / Hungria

KÁCENÍ PRALESŮ/ Téměř 80 procent všech světových pralesů již bylo zničeno, z toho velká část v posledních třiceti letech. A i ta poslední pětina, která zbývá, je nyní akutně ohrožena. Greenpeace nyní zaměřuje svou pozornost na Amazonii, kde je každý rok vykácen a zničen deštivý prales o velikosti Belgie. Na snímku aktivista Paolo Adário v hořícím pralesě, Brazílie 1998.

Foto Greenpeace / Kent Hardevin

GENETICKÉ MANIPULACE/ Jedno z nejhroživějších environmentálních nebezpečí, kterému dnes čelíme, se může objevit na talíři každého z nás. Někteří výrobci potravin totiž zapracovávají geneticky manipulované organismy (GMO) do svých výrobků. V těchto uměle vytvořených organismech však držíme potenciál, který je schopen rozvrátit přírodní ekosystémy a ohrozit zdraví člověka. Proto se Greenpeace staví proti pěstování geneticky manipulovaných rostlin a chování manipulovaných zvířat. Na snímku aktivista Greenpeace kontroluje zásilku GM sóji americké firmy Monsanto. New Orleans, USA, 13. listopad 1996.

Foto Greenpeace / Steve Morgan

ATOMOVÉ TESTY/ Francie ukončila na nátlak světové veřejnosti veškeré své atomové testy v roce 1995. Dva poslední výbuchy poté neočekávaně provedla ještě komunistická Čína. Velkým překvapením pro celý svět bylo, když také Indie a Pákistán, dva odvěcí rivalové, provedli v roce 1998 sérii výbuchů, čímž poprvé otevřeně přiznali, že rovněž vlastní atomové zbraně. Greenpeace proti tomuto jadernému „trumfování“ protestovalo akcemi po celém světě. Na snímku přelet balonu přes indický Tádž Mahal. Indie, 12. června 1998.

Foto Greenpeace / Daniel Beltrá

KLIMATICKÉ ZMĚNY/ Mrož na tající ledové kře, v pozadí loď Greenpeace Arctic Sunrise na své expediční cestě, jejímž úkolem bylo dokumentovat dopady klimatických změn na divokou přírodu v Arktidě. Právě Arktida a Antarktida jsou oblasti, kde se již dnes objevují dramatické účinky globálního oteplování. Stovky tisíc let staré antarktické ledovce (rozlohou srovnatelné s malými evropskými státy) tají a rozpouštějí se v moři. V Arktidě jsou ohroženy vzácné druhy zvířat jako například sobi karibů a lední medvěd. Aljaška, červenec 1999.

Foto Greenpeace / Glinier, Bartoš

Nevaž se, přivaž se!

Staňte se aktivistou Greenpeace!

Máte horolezecký výcvik? Zkušenosti s prací ve výškách? Nevěřte reklamám, které se vám snaží vsugerovat, že jste na světě jen proto, abyste konzumovali právě to „jejich“ zboží? Nevdí vám občas plavat proti proudu? Nebo třeba rádi malujete? Jste experti na film, fotografii nebo počítačové technologie? Chcete poznat nové přátele, kterým není lhostejné, v jakém světě budeme žít? Zkuste přijít mezi nás a pomoci Greenpeace měnit svět.

Proč surfovat, když můžete dělat vlny?

Máte e-mail nebo přístup na internet? Zdá se vám, že svět propojený nervovou tkání počítačových sítí vám přináší více svobody a možnost ovlivňovat budoucnost? Pohybujete se v cyberprostoru jako ryba ve vodě? Myslíte si, že obyčejným stisknutím klávesy je možné ovlivnit i tak vzdálené věci, jako zda budou masakrovány velryby nebo kácen amazonský prales? Jestliže ano, pak se staňte cyberaktivistou Greenpeace! Pomocí internetu se můžete podílet na našich akcích a účinně nám pomáhat řešit konkrétní ekologické problémy. Pošlete nám e-mail na adresu greenpeace@ecn.cz. Do subjektu napište jediné slovo: CYBERAKTIVISTA

Přidejte se k nám!

Jestliže je naše planeta v ohrožení. Jestliže vidíme ekologické problémy, kamkoliv se jen podíváme. Jestliže nám velké nadnárodní korporace dokonce upírají právo na čistý vzduch, vodu nebo půdu, pak Greenpeace musí být připraveno na tuto situaci reagovat. Greenpeace však nepřijímá žádné peníze od průmyslu ani vlád. Jsme plně závislí pouze na podpoře jednotlivých členů, jako jste vy. Potřebujeme vaši pomoc. Přidejte se k nám!

Volejte ještě dnes na naše pražské číslo 02/2431 9667, faxujte na 02/311 22 89, pošlete nám e-mail na adresu greenpeace@ecn.cz, nebo nám napište na adresu
Českomalínská 27,
160 00 Praha 6.

GREENPEACE